

MATTHEÛS

9:9-13

Jezus roept Mattheüs en zoekt met barmhartigheid zondaars op om hen tot bekering te roepen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/9-9-13

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Mattheüs: tollenaar en verstoteling	6 min	3
2	Jezus roept Mattheüs om Hem te volgen	4 min	5
3	Mattheüs brengt zondaars bij Jezus	3 min	7
4	Zondaars hebben een geneesheer nodig	7 min	9
5	Bekering, barmhartigheid en geen offers	4 min	12
	Om verder te lezen		14

1

Mattheüs: tollenaar en verstoteling

Laten we nu naar Mattheüs 9 gaan, waar we onze studie van het leven van Jezus van Nazareth zullen hervatten: Jezus, Die de Christus wordt genoemd, de Messias, de Zaligmaker van de wereld en de Heere van allen. Wanneer we Hem de Heere van allen noemen, bedoelen we dat Hij Degene is Die Meester en Eigenaar van alles is, en aan Wie wij uiteindelijk allemaal op een dag rekenschap moeten afleggen. Het is beslist noodzakelijk dat we Hem, Zijn leven en Zijn onderwijs kennen, zodat we ons eigen leven en denken kunnen toetsen aan de waarheid die Hij onderwees en liet zien. Dat is beslist een van de voornaamste redenen om deze studies te doen.

We kijken naar Mattheüs 9, vanaf vers 9, waar we lezen:

En Jezus ging vandaar verder en zag iemand in het tolhuis zitten, die Mattheüs heette; en Hij zei tegen hem: Volg Mij! En hij stond op en volgde Hem.

MATTHEÛS 9:9

Er staat veel in deze passage. Jezus loopt over de weg en Hij ziet deze man, Mattheüs. Deze man Mattheüs is dezelfde Mattheüs aan wie dit boek wordt toegeschreven. Hij is de schrijver van dit boek. Ik moet erop wijzen dat het boek Mattheüs in het origineel een anoniem geschreven boek is. De schrijver maakt niet bekend dat hij Mattheüs is. Toch wordt het van oudsher aan Mattheüs toegeschreven, omdat de vroege gemeente ervan uitging dat Mattheüs het had geschreven. We hebben geen reden eraan te twifelen dat Mattheüs de schrijver is, hoewel hij, zoals de meeste Bijbelschrijvers, in de derde persoon naar zichzelf verwijst wanneer hij over zichzelf spreekt. Hij zegt niet: „Jezus kwam voorbij en zag mij.” Hij zegt: „Jezus kwam voorbij en zag een man die Mattheüs heette.”

In de parallelle verslagen in de andere evangeliën ontdekken we dat Mattheüs nog een andere naam had waaronder hij bekendstond, en die naam was Levi. Levi was natuurlijk een van de twaalf stammen van Israël, een van de twaalf zonen van Jakob. De Levieten waren de stam waaruit het priesterschap voortkwam. Waarschijnlijk behoorde een man die van zijn ouders de naam Levi had gekregen, tot de stam Levi. Dat zou heel gebruikelijk zijn geweest. Hij kan dus iemand zijn geweest uit precies die stam die het voorrecht had gekregen om als priesters in de tabernakel te dienen en voor de tabernakel te zorgen. Deze man had echter een ander beroep gekozen, namelijk dat van belastinginner.

In de King James Version wordt hij een „publican” genoemd, en de modernere vertalingen vertellen ons wat dat betekent. Een publican was een belastinginner die de Romeinse belasting inde. Bedenk dat het Joodse volk in Israël in die tijd, waar dit hele verhaal zich afspeelt, een onderworpen volk was. Omstreeks 63 voor Christus waren zij veroverd door de Romeinen, die iedereen veroverden die ze maar tegenkwamen. De Israëlieten werden tijdens die veroveringen overwonnen, raakten aan Rome onderworpen en moesten regelmatig schatting aan Rome betalen. Ze moesten belasting betalen.

Om belasting van het volk te innen, huurden de Romeinen vaak Joden in om hun eigen volksgenoten belasting te laten betalen. Dat kan zijn geweest omdat Romeinen die geen soldaat waren vaak werden gedood. Romeinse soldaten werden trouwens ook vaak gedood door groepen die het recht in eigen hand namen. De Joden haatten de Romeinen. Ze vonden het niet prettig dat ze door deze heidenen bezet werden, en er waren Joodse zeloten die daadwerkelijk aanvallen uitvoerden op Romeinse soldaten. Andere Romeinen, zoals ongewapende belastinginners, zouden waarschijnlijk vaak door de Joden in elkaar zijn geslagen en zelfs zijn gedood, omdat ze gehaat werden. Het waren gehate onderdrukkers en een bezettingsleger.

Misschien huurden de Romeinen Joden in om de belastingen bij hun eigen volksgenoten te innen, zodat dit minder vaak zou gebeuren. Het Joodse volk viel deze belastinginners misschien niet met dezelfde felheid aan wanneer het hun eigen volksgenoten waren, maar de mensen koesterden wel diepe wrok tegen hen. Een Joodse man die voor de Romeinen belastingen inde van zijn eigen volk, was in de ogen van de meeste mensen iemand die zich tegen zijn volk had gekeerd. Een Joodse

belastinginner werd mogelijk zelfs nog meer gehaat dan een Romein die hetzelfde werk deed. Van de Romeinen werd immers verwacht dat zij trouw waren aan hun land, maar de Joodse belastinginner werd gezien als iemand die ontrouw was aan zijn volk. Vanwege dit overlopen werden belastinginners beschouwd als het laagste uitschot van de Joodse samenleving.

Als we uit het feit dat Mattheüs ook Levi heette afleiden dat hij een Leviet was, zou dat betekenen dat hij de hoge roeping had opgegeven van iemand die in de tabernakel diende, of in die tijd in de tempel, om een dienaar van Rome te worden, de vijand van zijn volk. Dat is een behoorlijke val, van een zeer verheven roeping naar een zeer lage en verachte roeping. Daarom werd hij waarschijnlijk sterk gehaat door zijn eigen volksgenoten en was hij een verstopeling. Hij zat bij een 'belastingkantoor', zoals de King James het noemt, ofwel een tolhuisje langs de weg. Mensen moesten bij hem langskomen, met hem onderhandelen over hoeveel belasting ze verschuldigd waren en die daar betalen. Maar afgezien van de mensen die zaken met hem deden, werd hij in het sociale leven waarschijnlijk grotendeels gemeden. De Joden wilden waarschijnlijk zo weinig mogelijk met hem te maken hebben. De enige mensen met wie hij omging, waren andere belastinginners en mensen die eveneens uit de samenleving waren verstoten, zoals prostituees en anderen die een levensstijl leidden die hun volksgenoten afwezen en afkeurden.

2

Jezus roept Mattheüs om Hem te volgen

Deze man was onder zijn volk dus waarschijnlijk een sociale verstopeling. Het moet een enorme verrassing voor hem zijn geweest toen deze beroemde rabbi, over wie hij onvermijdelijk gehoord moest hebben, langskwam en zei:

Volg Mij.

Denk hier eens over na: deze man inde belastingen in Kapernaüm. Dit is dezelfde stad waar Jezus niet lang daarvoor tijdens de dienst in de synagoge een demon uit een man had gedreven. Op een sabbatavond had Hij in het huis van Petrus iedereen in de stad genezen. Er stonden zulke dichte mensenmassa's om Hem heen dat een verlamde man

door het dak naar beneden moest worden gelaten om dicht genoeg bij Jezus te komen om genezen te worden. Iedereen in de stad wist van Jezus, van Zijn genezingen, van het feit dat Hij demonen uitdreef en ongetwijfeld ook van Zijn prediking. Ze wisten dat Hij een Man van God was. Ze wisten ook dat Hij volgelingen had.

Deze man, Mattheüs, had de bijeenkomsten blijkbaar niet kunnen bijwonen, maar hij moest wel over Jezus gehoord hebben. We weten niet in welke mate hij er diep in zijn hart naar verlangde om dicht bij Jezus te kunnen zijn. Het is heel goed mogelijk dat hij gehoord had dat Jezus in het voorgaande verhaal tegen een verlamde man had gezegd:

En toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tegen de verlamde: Zoon, uw zonden zijn u vergeven.

MARKUS 2:5

Ik stel me voor dat Mattheüs een man was die enig besef van zijn eigen zonden had en die heel graag ook vergeving van zijn zonden had willen ontvangen.

Ik leid dit niet alleen af uit het feit dat hij een belastinginner was. Er waren misschien veel belastinginners die zich niet erg schuldig voelden en niets gaven om de vergeving van zonden. Ik leid het af uit het feit dat deze man, zodra Jezus hem riep, onmiddellijk zijn werk achterliet en een blijvende volgeling van Jezus werd. Uiteindelijk werd hem een positie als apostel binnen de beweging toegewezen. Dat Mattheüs zo plotseling en snel, zonder aarzeling, reageerde toen Jezus hem riep, zegt mij dat Jezus hem sterker aantrok dan het geld dat hij met zijn werk verdiende.

Als Jezus hem zo sterk aantrok, moet er vóór dit moment al iets in zijn hart veranderd zijn. Hij werkte nog steeds als belastinginner, maar voelde zich daar ongetwijfeld enigszins schuldig over. Waarschijnlijk voelde hij zich ook een beetje eenzaam als sociale verستoteling, en waarschijnlijk wenste hij dat hij weer helemaal van voren af aan kon beginnen, met een schone lei. Hij wenste dat hij vergeving kon ontvangen en kon terugkeren naar de onschuld die hij vroeger in zijn leven had gehad. Ongetwijfeld wenste hij dat hij zoals sommige van die mensen kon zijn die Jezus overal volgden. Maar hij dacht vast en zeker dat Jezus hem net als alle anderen zou mijden als hij Jezus benaderde. Jezus was tenslotte een heilig Man en Mattheüs was een zondaar, een verstoteling.

En toch liep Jezus langs, keek naar Mattheüs en zei:

Volg jij Mij maar.

Mattheüs moet zo verbaasd en tegelijkertijd zo opgetogen zijn geweest dat Jezus aan hem dacht en hem uitnodigde om deel uit te maken van Zijn beweging, dat hij praktisch over de tafel heen sprong. Zonder twee weken van tevoren zijn ontslag aan te kondigen, liet hij zijn werk achter en werd hij onmiddellijk en voorgoed een volgeling van Jezus.

Dit is een prachtig verhaal over een man die tot grote zonde was vervallen en een waardige roeping had opgegeven om een verrader van zijn eigen volk te worden. Toch kreeg hij een tweede kans en een roeping die nog waardiger was: waardiger dan Leviet zijn, waardiger dan dienen in de tempel. Hij werd geroepen om Jezus de Messias te dienen, Hem te volgen en uiteindelijk een apostel van Hem te worden. We lezen dus dat Jezus zei:

Volg Mij, en dat hij opstond en Hem onmiddellijk volgde.

3

Mattheüs brengt zondaars bij Jezus

In vers 10 staat:

En het gebeurde, toen Hij in het huis van Mattheüs aanlag, zie, veel tollenaars en zondaars kwamen en lagen met Jezus en Zijn discipelen aan.

MATTHEÛS 9:10

Het is interessant dat Mattheüs ons in dit Evangelie niet vertelt wiens huis het was. Maar in de andere Evangeliën die hetzelfde verhaal vertellen, lezen we dat het zijn eigen huis was. Het was het huis van Mattheüs. Jezus was in het huis van Mattheüs, en Mattheüs had blijkbaar een groot feestmaal georganiseerd en al zijn vrienden uitgenodigd die belastinginners en zondaars waren.

Bedenk dat Mattheüs een verstorling was geweest. Hij had niet in fatsoenlijke kringen verkeer, omdat hij vanwege zijn beroep was buitengesloten. Maar hij had wel een sociaal netwerk en een vriendenkring van het minder achtenswaardige soort. Toen Jezus Mattheüs barmhartigheid bewees door hem uit te nodigen om deel uit te maken van Zijn beweging, wilde Mattheüs al zijn zondige vrienden laten kennismaken met Jezus, Zijn barmhartigheid en Zijn genade. Hij wilde hen allemaal aan Jezus voorstellen.

Dat is vaak het geval: mensen aan wie na een zeer zondig verleden vergeving is geschonken, willen vaak nog liever al hun vrienden met Jezus in contact brengen dan mensen die in de gemeente zijn opgegroeid en zich nooit heel diep voor hun zonde hebben geschaamd. Mensen die christelijk zijn opgevoed, zijn soms geneigd Jezus als vanzelfsprekend te beschouwen. Maar mensen die zondaars zijn geweest, weten dat ze zondaars zijn en vervolgens grote vergeving hebben ontvangen. Zij zijn vaak zo enthousiast dat ze het niet voor zichzelf kunnen houden. Eerlijk gezegd zouden wij allemaal zo enthousiast moeten zijn. Ik ben in een gemeente opgegroeid. Als kind werd ik christen. Maar ik moet bekennen dat ik niet iemand was die het als vanzelfsprekend beschouwde. Vanaf mijn jeugd sprak ik met mensen over mijn geloof. Maar ik kende wel veel mensen die Christus van kinds af aan kenden en in de gemeente waren opgegroeid, en die hun geloof en hun behoud eenvoudigweg als vanzelfsprekend beschouwden.

Toch werden er in de jaren zeventig, tijdens wat de Jezusbeweging werd genoemd, in Zuid-Californië, waar ik woonde, veel mensen met een achtergrond van immoraliteit en drugsverslaving behouden. Toen deze mensen behouden werden, waren ze ijverig om het aan al hun vrienden te vertellen. Daardoor is de Jezusbeweging ontstaan. Deze mensen hadden de genade van God en de reiniging en vergeving van Christus ervaren, en ze konden niet anders dan het aan al hun vrienden vertellen. Ze hadden veel vrienden die Christus nodig hadden.

Dat gold ook voor Mattheüs. Hij hield een feestmaal bij hem thuis. Het was min of meer zijn afscheidsfeest. Hij verliet het beroep van belastinginner en wilde al zijn vrienden de kans geven Jezus te ontmoeten, dus nodigde hij hen uit. Jezus stond niet op vormelijkheden. Hij had er geen bezwaar tegen in het bijzijn van deze mensen te eten, hoewel ze allemaal maatschappelijke verschoppelingen waren.

Hierin verschilde Jezus van veel godsdienstige mensen, zelfs in onze tijd, en Hij verschilde sterk van de godsdienstige mensen van Zijn tijd. De Farizeeën wilden niet alleen niet met belastinginners en zondaars eten, maar hadden ook kritiek op Jezus omdat Hij dat wel deed. Ze meenden dat Zijn karakter kon worden bepaald aan de hand van het gezelschap waarin Hij verkeerde.

Er staat:

4

Zondaars hebben een geneesheer nodig

En Jezus ging vandaar verder en zag iemand in het tolhuis zitten, die Mattheüs heette; en Hij zei tegen hem: Volg Mij! En hij stond op en volgde Hem. En het gebeurde, toen Hij in het huis van Mattheüs aanlag, zie, veel tollenaars en zondaars kwamen en lagen met Jezus en Zijn discipelen aan. En toen de Farizeeën dat zagen, zeiden zij tegen Zijn discipelen: Waarom eet uw Meester met de tollenaars en zondaars? Maar Jezus, Die dat hoorde, zei tegen hen: Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn. Maar ga heen en leer wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer; want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

MATTHEÛS 9:9-13

Het is interessant dat deze vraag aan de discipelen werd gesteld, maar we lezen niet dat de discipelen antwoord gaven. Jezus geeft het antwoord. Ik stel me voor dat de discipelen zelf ook enigszins benieuwd waren naar het antwoord op die vraag: „Ik vraag me af waarom Jezus met dit tuig omgaat.”

De discipelen zelf waren natuurlijk niet van het Farizeïsche soort, en sommigen van hen hadden zelf een berucht zondig verleden. Daarom veroordeelden zij Jezus misschien niet zo sterk omdat Hij met belastinginners en zondaars omging. Het is

moeilijk om precies te zeggen hoe Zijn discipelen dit opvatten. Maar zij moeten zich zeker hebben verwonderd over de aanpak van Jezus. Hij was immers de Messias. Hij was een heilig man. Hij was een profeet van God. Toch richtte Hij Zijn oproep niet tot de fatsoenlijke mensen in de godsdienstige samenleving, de heilige mensen, de Farizeeën. Hij reikte de hand naar de verlorenen, de terneergeslagenen en de gevallenen, en dit leek niet kenmerkend voor rabbi's.

Ik weet daarom zeker dat de discipelen, toen hun werd gevraagd: „Waarom eet jullie leraar met deze mensen?“, waarschijnlijk niet wisten wat ze moesten antwoorden. Maar gelukkig heeft Jezus altijd het juiste antwoord. Toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen hen:

Wie gezond is, heeft geen dokter nodig, maar wie ziek is wel.

Dit is een soort vergelijking, want Hij spreekt hier niet werkelijk over mensen die lichamelijk ziek of lichamelijk gezond zijn. Ook sprak Hij niet over Zijn taak om ziekten te genezen, hoewel Hij dat vaak genoeg deed. Dat was niet wat Hij op dat moment deed. Hij sprak over zondaars alsof ze ziek zijn, ziek van de zonde. Ze moeten genezen worden, en Degene Die hen van hun zonde kan genezen, is Jezus. Je zou daarom verwachten dat Hij, de grote Geneesheer, Zich onder de zondaars bevindt. Dat is wat Hij zegt. De dokter moet niet bij de gezonde mensen zijn. Gezonde mensen hebben geen geneesheer nodig. Zieke mensen wel.

Als ik hier even een terzijde mag maken: Jezus onderwees dit niet rechtstreeks, maar indirect onderwees Hij het beslist. Het was niet Zijn belangrijkste punt, maar Hij deed wel deze uitspraak:

Wie gezond is, heeft geen dokter nodig.

Dat stelt beslist de hele denkwijze van een groot deel van onze westerse cultuur ter discussie: onze moderne technologische cultuur, onze medisch georiënteerde cultuur. Want vaak gaan gezonde mensen voortdurend naar artsen. Dat heet preventieve geneeskunde, en er zijn veel mensen die een heleboel geld uitgeven, of in ieder geval geld van de verzekering, om regelmatig artsen te bezoeken, hoewel ze niet ziek zijn. Ze laten zich alleen maar controleren.

Ik zal je dit zeggen: er zijn mensen die hun baby's voortdurend meenemen voor controles van gezonde baby's, ook al zijn het per definitie gezonde baby's. Deze controles zijn bedoeld voor gezonde baby's, en op de een of andere manier heeft de medische beroepsgroep ons ervan overtuigd dat we die nodig hebben, zelfs wanneer we niet ziek zijn, zelfs wanneer we gezond zijn. Natuurlijk is het voor artsen zeer lucratief om betaald te worden voor afspraken, niet alleen met zieke mensen, maar ook met mensen die niet ziek zijn. Het lijkt mij wel een enorme geldklopperij, want Jezus zei dat gezonde mensen geen geneesheer nodig hebben.

Ik zal je dit zeggen: ik ga niet naar de dokter als ik niet ziek ben. Wat een geldverspilling is dat. Ik besef echter dat er momenten zijn waarop mensen vermoeden dat ze ziek zijn, of waarop ze kanker of iets dergelijks in een vroeg stadium proberen op te sporen.

Maar ik durf wel te zeggen dat er veel vertrouwen in artsen wordt gesteld dat onnodig is. In veel opzichten geven we ons leven voor een groot deel uit handen aan artsen. Ik denk dat artsen in hoge mate een enorm gezag hebben dat verder gaat dan gepast is. Dat komt doordat mensen bang zijn voor kanker, ziekte en de dood, en zich om die reden aan artsen toevertrouwen.

Ik denk niet dat het verkeerd is om naar een arts te gaan als je ziek bent. Het is zelfs interessant dat Jezus hier niet ontkende dat het goed is om naar een arts te gaan als je ziek bent. Er zijn mensen die denken dat je nooit naar een dokter moet gaan, omdat je er gewoon op moet vertrouwen dat God je geneest. Maar dat zei Jezus niet. Jezus zei:

Wie ziek is, heeft een dokter nodig. Natuurlijk kan Jezus die Arts zijn. Jezus kan mensen genezen. Maar Jezus genas niet iedereen, en daarom liet Hij met deze uitspraak zien dat dit legitiem is: zieke mensen hebben inderdaad een arts nodig. Als Jezus hen geneest, hebben ze naast Hem geen andere arts nodig. Maar als Jezus hen niet geneest, lijkt er niets mis mee te zijn als ze naar een arts gaan.

Jezus spreekt hier niet over artsen als hoofdzaak, maar Hij maakt een opmerking waarvan Hij verwacht dat iedereen de geldigheid ervan erkent, zodat Hij vervolgens een vergelijking kan maken met wat Hij hier doet. Wat volgens Hem vanzelfsprekend was, hoewel het tegenwoordig niet noodzakelijk voor iedereen vanzelfsprekend is, is dat mensen die gezond zijn niet naar een dokter hoeven. Mensen die ziek zijn, moeten

echter wel naar een dokter, of ze moeten hun ziekte op zijn minst op een redelijke manier aanpakken, misschien door middel van een dokter, medicijnen, kruiden of iets anders. Mensen hebben genezing nodig. Met andere woorden, een dokter is een van de plaatsen waar je naartoe gaat om genezen te worden. Mensen die ziek zijn, hebben genezing nodig. Dat is wat Jezus hier zegt.

5

Bekering, barmhartigheid en geen offers

Hij zegt dat Hij met deze tollenaars en zondaars omgaat omdat zij genezing nodig hebben. Zij moeten van hun zondigheid genezen worden. Nadat Hij die uitspraak over artsen heeft gedaan, gaat Hij verder en past Hij die toe. Hij zegt:

Maar ga eens uitzoeken wat dit betekent: ik wil barmhartigheid en geen offers. Want ik ben niet gekomen om rechtvaardige mensen op te roepen om tot inkeer te komen, maar zondaars.

Als mensen rechtvaardig zijn, hoeven ze niet genezen te worden. Ze hoeven zich niet te bekeren. Maar Hij zegt:

Maar ga heen en leer wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer; want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

MATTHEÛS 9:13

Dat wil zeggen: Hij roept de zieken om genezen te worden. Hoe wordt iemand van ziekte genezen? Door zich te bekeren. Trouwens, de woorden 'tot bekering' staan hier niet in alle handschriften. De zogenoemde Alexandrijnse tekst laat de woorden 'tot bekering' weg, zodat er alleen staat:

Want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars.

MATTHEÛS 9:13

In de parallelle gedeelten in de andere evangeliën bevatten de handschriften deze woorden echter wel. Daarom weten we dat Jezus niet alleen kwam om zondaars te roepen. Hij riep zondaars tot bekering. Hij houdt van zondaars, maar Zijn oproep aan de zondaar is dat die zich moet bekeren.

Een rechtvaardig mens hoeft zich niet te bekeren, als zo iemand bestaat. Jezus bevestigde niet dat er mensen zijn die rechtvaardig zijn en zich niet hoeven te bekeren. Hij zei eenvoudigweg:

Als iedereen met wie ik omging rechtvaardig was, zou er niemand zijn voor wie ik iets kon betekenen. Daarom ga ik met zondaars om. Zij zijn degenen die tot inkeer moeten komen.

Hij ontkende niet dat de Farizeeën zich moesten bekeren, maar zij wisten niet dat ze ziek waren en zagen daarom niet in dat dit nodig was. Ze hadden echter zeker moeten kunnen erkennen dat de zondaars zich moesten bekeren. Dat rechtvaardigde dat Jezus tijd met hen doorbracht om hen daartoe op te roepen.

Hij citeert een vers uit Hosea, hoofdstuk 6, vers 6. Hij zegt:

Want Ik vind vreugde in goedertierenheid en niet in offer, in kennis van God meer dan in brandoffers!

HOSEA 6:6

Hij citeert het:

Ik wil barmhartigheid en geen offers.

Dit betekent dat God Zich er meer om bekommert dat er mededogen wordt getoond aan mensen in nood, dan dat de details van rituele godsdienst worden nageleefd. Voor de Jood maakte het offer deel uit van zijn rituele godsdienst. Barmhartigheid was meer een uiting van Gods mededogen met menselijke ellende en nood.

Jezus zei: 'Jullie zouden je eigen profeten moeten lezen. Hosea, hoofdstuk 6, vers 6, zegt dat God zegt:

Ik wil liever barmhartigheid dan offers.

Met andere woorden, Gods prioriteiten verschillen van die van de Farizeeën. Voor de Farizeeën was het belangrijk om de rituele gebruiken niet te overtreden. Omgaan met zondaars, zoals Jezus deed, zou ingaan tegen het rituele gebruik dat godsdienstige mensen zich niet met zondaars inlaten en geen contact met hen hebben. Maar deze zondaars hebben hulp nodig. Deze zondaars zijn zieke mensen die een arts nodig hebben. Ze hebben iemand nodig die hen tot bekering roept.

Het was Gods barmhartigheid die Jezus ertoe bracht contact met deze mensen te zoeken in plaats van hen te mijden. In Zijn bediening hield Hij niet vast aan strikte rituele reinheid, zoals de Joden doorgaans deden. Hij wilde veeleer barmhartigheid tot uitdrukking brengen: het hart van God, Gods mededogen met zondaars. God houdt van zondaars. Jezus was een vriend van zondaars, zoals Hem werd verweten, en Hij kwam om zondaars tot bekering te roepen.

Als je een zondaar bent — en ik verzeker je dat je dat bent — dan is Jezus gekomen om je tot bekering te roepen. Als je je bekeert, zul je vergeving vinden en een nieuwe manier van leven als discipel van Jezus Christus. Misschien ben je ziek van de zonde, maar Hij kan je genezen als je je bekeert en je tot Hem wendt.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 9:9
- Markus 2:5
- Mattheüs 9:10
- Mattheüs 9:9-13
- Mattheüs 9:13
- Hosea 6:6

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.